

Gao Xingjian, la veu d'una consciència

Ha inaugurat el programa de Kosmòpolis 08, esdeveniment literari del CCCB que durarà fins diumenge

El Nobel [Gao Xingjian](#), escriptor dissident xinès, establert a París des del 1987, va inaugurar ahir [Kosmòpolis](#). A la conferència de premsa va dir que no creia que un escriptor pogués canviar el món, però que podia expressar-se amb la seva pròpia veu, que és la veu d'una consciència. Que la Xina era molt lluny de la democràcia i de la llibertat d'expressió, i que no seria a Frankfurt 2009, que tindrà la literatura xinesa de convidada d'honor.

Sobre el seu compromís com a escriptor i sobre el paper de l'escriptor en el món, va dir: 'Com pot canviar el món un artista? Només és un individu. És impossible. La majoria d'artistes es pensen que poden canviar el món, però jo crec que no. És una utopia, un engany, una il·lusió. Propaganda política. Però, en canvi, sí que pot expressar, amb la seva pròpia veu, la dificultat de l'existència humana, i això és la veu d'una consciència, una consciència necessària per a l'ésser humà: expressar on som i les condicions de la vida del nostre entorn, ser testimoni de la complexitat de la condició humana. I aquest testimoni, petja de la consciència humana, és més etern que no la història escrita pel poder. És per aquest motiu que encara es llegeixen les tragèdies gregues i les obres de Shakespeare...'

Xingjian també va fer referència a la Xina actual, de després dels Jocs Olímpics: 'A la Xina els meus llibres i el meu nom encara són censurats. I malgrat els Jocs Olímpics i els castells de focs, tothom sap què passa a la Xina i que encara hi ha censura. Els castells de focs són passatgers, però la vida es manté, i és això que compta. Ara, la Xina d'avui encara és molt lluny de la democràcia i de la llibertat d'expressió.'

La setmana passada, a la Fira del Llibre de Frankfurt, la Xina, que serà la cultura convidada de l'any vinent, va presentar-hi el seu programa, i no hi apareixia pas Gao Xingjian, l'únic escriptor xinès que ha aconseguit el Premi Nobel. El director de la fira, Jürgen Boos, va expressar la voluntat que els autors dissidents hi fossin presents, per exemple a través dels seus editors alemanys. Però Gao Xingjian, va dir ahir que ell no hi participaria en cap cas: 'No he rebut cap invitació fins ara, però tampoc no vull participar en un esdeveniment oficial que tingui la Xina de convidada. No vull destorbar els polítics; la meva preocupació és d'anar més enllà. Jo no sóc sinó un artista i únicament així, com a artista, puc alçar una veu que sigui autèntica.'

Obra pictòrica i primer film

Gao Xingjian és un creador polifacètic. A més d'escriure, també pinta i ha fet un film (ell diu que fa pintura i cinema per plaer, no per ofici). Divendres exposarà la seva obra pictòrica a la [Fundació Cercle de Lectors](#) de Barcelona, que també projectarà el primer film que ha dirigit: 'Després del diluvi' i escenificarà un fragment de l'obra teatral 'La huida'.

Sobre el film va dir: 'El volia fer des que era jove. No és cinema comercial; tampoc no és ficció, ni documental, ni un document biogràfic. Si l'hagués de definir, en diria cine-poema o cinema poètic.' De les peces exposades, en va dir que eren de format gran, tinta sobre tela; obra recent, d'aquests darrers dos anys. L'exposició es titula igual que el film: 'Després del diluvi'.

Per què aquest títol tan insistent? (la conferència del CCCB també es titulava així): 'Estic molt angoixat pel futur del nostre planeta. L'escalfament planetari és un gran problema no resolt, sense solució, causat per l'estúpida humana. La nostra existència perilla i això, per força, ens ha d'angoixar.'

Els llibres Gao Xingjian

Aprofitant la seva presència a Barcelona l'editorial El Cobre presenta en espanyol el llibre 'Teatro y pensamiento', una selecció de textos de teatre, una òpera, un llibret per a un espectacle de dansa, un poema i dos assaigs sobre cinema i teatre.

Del Premi Nobel de Literatura de l'any 2000 hi ha quatre llibres publicats en català: 'La muntanya de l'ànima' (Columna, 2001), el títol més celebrat i conegut; 'El llibre d'un home sol' (Columna, 2001); 'Una canya de pescar per al meu avi' (Columna, 2003), i 'La raó de ser de la literatura' (Empúries, 2004). L'editora de Columna, Ester Pujol ha dit a VilaWeb que tots els títols encara es trobaven catalogats, i que Columna no tenia previst de reeditar-ne cap ni de publicar-ne de nous, de moment, però que, coincidint amb la Fira de Frankfurt de l'any que ve, potser en podria editar algun, o reeditar-lo en col·lecció de butxaca.

M. S.

23 octubre 2008

[Enllaç permanent](#)